

their activities, including business activities and providing legal basis for introduction of new competition-based mechanisms for the State to commission certain services for the non-governmental organizations.

It has been determined that improvement of the legislative control over the institution of non-governmental organizations is driven by not only an urgent need to adhere to international standards in the field of human rights, regardless of the high-priority status of this ambitious goal, but also by the need to establish a systematic legal regulation of the corresponding privities.

Thus, a conclusion is drawn that only by introducing comprehensive regulations to the main components of the institution of non-governmental organizations it is possible to provide stable grounds for its efficient functioning and to strengthen the civil society institution system in Ukraine.

Key words: non-governmental organization, civil society institution, self-administration, legal standing, human rights.

УДК 355.02

М. М. ГНАТКО

ІНФОРМАЦІЙНА НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ І РОЛЬ У НІЙ ПОЛІТИЧНИХ МІФІВ

Аналізується явище інформаційної національної безпеки держави в контексті вияву в ній ролі політичних міфів, зокрема впливу останніх на стан соціальної психіки, насамперед її політичного сегмента, на психо-соціальні механізми оперування масовою суспільною свідомістю змістами, що циркулюють в інформаційному просторі держави; також вона включає аналіз такого впливу конкретних політичних міфів як у позитивному, так в негативному сенсі, на інформаційну національну безпеку держави, передовсім, на прикладі сучасної Української держави, включаючи аналіз спрямованості, значущості і вагомості цього впливу у відповідних наслідках.

Ключові слова: національна безпека, інформаційна національна безпека держави, міф, політична міфологія, соціальна психіка, масова суспільна свідомість, інформаційний простір держави, дієвість політичної міфології.

© ГНАТКО Микола Митрофанович – кандидат психологічних наук, доцент кафедри теоретичної та практичної психології Національного університету «Львівська політехніка»

Гнатко Н. М. Информационная национальная безопасность государства и роль в ней политических мифов

Рассмотрено явление информационной национальной безопасности государства в контексте проявления в ней роли политических мифов, в частности, влияния последних на состояние социальной психики, прежде всего ее политического сегмента, на психосоциальные механизмы оперирования массовым общественным сознанием контентом, которые циркулируют в информационном пространстве государства; также она включает анализ такого влияния конкретных политических мифов, как в позитивном, так и в негативном смысле, на информационную безопасность государства, рассматриваемого на примере современного Украинского государства, включая анализ направленности, значимости и весомости этого влияния в соответствующих последствиях.

Ключевые слова: национальная безопасность, информационная национальная безопасность государства, миф, политическая мифология, социальная психика, массовое общественное сознание, информационное пространство государства, действенность политической мифологии.

Gnatko Mykola. Informational national security of the state and the role in it of political myths

The article is devoted to the consideration of the phenomena of informational national security of the state in the context of the manifestation of the role of political myths in it, in particular, the impact of the latter on the state of the social psyche, first of all, on its political segment, on the psycho-social mechanisms of manipulating mass social consciousness with the content circulating in the information space of the state; It also includes an analysis of the influence of specific political myths, both in the positive and in the negative sense, on the information national security of the state, primarily on the example of the modern Ukrainian state, including an analysis of the direction, significance and importance of this influence in the corresponding consequences.

Key words: national security, information national security of the state, myth, political mythology, social psyche, mass social consciousness, state information space, efficiency of political mythology.

Національна безпека держави і суспільства як явище¹ характеризується різними важливими аспектами, серед яких одним з визначальних є аспект інформаційний. Перш, ніж навести відповідні аргументи на підтвердження цієї тези, зупинимось коротко на суті цього феномена, феномена інформаційної національної безпеки держави.

Отже, інформаційна національна безпека держави – це такий стан інститутів держави і суспільства, за якого забезпечується надійний захист національних інтересів країни і її громадян в інформаційній сфері².

Для того, щоб предметніше розглядати феномен інформаційної безпеки в загальнонаціональному контексті безпеки суспільства і держави, доречно врахувати специфіку безпосереднього вияву впливу інформаційних чинників на стан життєдіяльності суспільства і держави. Сутнісно, інформаційна безпека суспільства, нації, держави визначається станом їх інформаційної сфери, тобто, особливостями: функціонування інформаційного простору суспільства (держави); змістів, які циркулюють у ньому; динаміки процесів цього функціонування; тенденцій, що превалюють у цьому просторі; чинників впливу на нього.

З іншого боку, інформація як особливий вияв реальності, не діє безпосередньо на суто об'єктивний вимір буття тієї чи іншої країни: фізичний контекст її буття, географічні особливості, ймовірність катастрофічних для неї стихійних лих чи їхню наявність і т. п. Інформація виявляє свою безпосередню дію на те, що може на неї безпосередньо реагувати, що, власне, і призначене для цього: це, передовсім, людська психіка. Тобто, інформаційна національна безпека держави (суспільства) щільно пов'язана зі психологічним виміром її національної безпеки³. Отже, для подальшого аналізу проблеми інформаційної національної безпеки держави і ключових чинників, що впливають на неї, слід вдатися до окреслення структури психологічної підсистеми системи національної безпеки держави. Один з найбільш поширених варіантів її визначення передбачає виділення таких основних компонентів: 1) інформаційно-психологічний; 2) соціально-психологічний; 3) морально-психологічний; 4) політико-психологічний; 5) індивідуально-психологічний; 6) етно-психологічний; 7) владно-психологічний. До них ще часто додають такі, як психічне здоров'я окремих громадян, окремих соціальних груп, певних соціальних прошарків і т. п.⁴ Всі ці компоненти є

співвідносними з основними вимірами буття суспільства, в яких, з одного боку, визначальним чином виявляє себе феномен психічного, психічної (ширше – психологічної) реальності, а з іншого – безпосередньою дією – явище інформації.

А оскільки це так, то постає закономірне питання: які власне інформаційні чинники суттєво впливають на зазначені вище компоненти психологічної підсистеми системи національної безпеки держави і суспільства? Таких чинників є досить багато і вони частинно досліджувані і відображені у відповідних публікаціях⁵. Це і релігійні ідеали та цінності, і політико-ідеологічні доктрини, і превалюючі в суспільстві моральні імперативи, і мультипліковані в ньому масиви рекламно-PR-х змістів, і розтиражовані агітаційно-пропагандистські контенти, як внутрішнього, так і зовнішнього щодо нього походження, і популярні (модні) культурно-мистецькі феномени, і інтернетні соціально-мережеві кампанії, і т. д., і т. п. Все це, втілене у відповідних інформаційних формах, постає широким арсеналом такого роду інформаційних чинників.

Ці останні діють на психіку відповідних соціальних суб'єктів – від окремої особи до всього суспільства – як на рівні свідомості, так і на рівні підсвідомого, але діють вони як зовнішні щодо системи психічного відображення реальності відповідним суб'єктом і постають як суто об'єкти цього відображення. Попри такі чинники, існують і інші, значущі в контексті нашого аналізу. Це ті чинники, які постають не стільки як об'єкти зазначеного відображення, скільки як його змістово-критерійні інструменти. До них насамперед відносяться відповідні мислительні схемо-моделі, стереотипи, настановлення, засвоєні символосиндроми і міфи.

Серед цих останніх особливо вираженими аксіоматичністю, емоційною насиченістю і імперативністю виділяються власне міфи. Ці їхні та деякі інші, важливі для врахування в контексті інформаційної національної безпеки держави, особливості (та ж найвища реальність відповідних змістів в системі буття для їх носіїв всупереч об'єктивній реальності), завжди чітко фіксувалися і відзначалися їх дослідниками⁶.

Повертаючись до сутності явища національної безпеки держави і суспільства, зазначимо, що, оскільки суб'єктно, доцільно, усвідомлено, послідовно і цілеспрямовано на рівень цієї безпеки можуть впливати лише соціальні суб'єкти, що складають відповідне суспільство, то саме змістово-критерійні інструменти відображення ними реальності, інструменти, які визначально програмують, орієнтують і скеровують це відображення, а через нього і відповідні активність, поведінку, життєдіяльність, виявляються, по суті, ключовими чинниками утвердження високого рівня інформаційної (та й не тільки) національної безпеки держави і його нарощування.

Ці інструменти, характеризуючись різною специфікою вияву своєї дії як на індивідуальну, так і на соціальну психіку відповідних соціальних суб'єктів, різним співвідношенням раціонального і ірраціонального в їх змістах, різною актуалізованістю, дієвістю і модальністю в психіці їх побутування, можуть, звісно ж, різною мірою її детермінувати, чим насамперед і зумовлюватиметься їх значущість для інформаційної національної безпеки відповідного суспільства, відповідної держави. І ось якраз наведені вище особливості саме міфів, особливості, що виділяють, виокремлюють, вирізняють їх з-поміж інших означеного роду аналізованих інструментів, обґрунтовують підстави для їхнього виділення як особливо вагомих, суттєвих, значущих чинників утвердження і зміцнення інформаційної національної безпеки держави і суспільства⁷.

Як відомо, міфи різняться між собою не лише за конкретним змістом, а й за інтегративною категорійною специфікою. Оскільки ми розглядаємо загально-національний, загально-суспільний вимір безпеки людської життєдіяльності, то міфи і міфологеми індивідуально-персоналізованого формату (не плутати з проєкцією в індивідуальну психіку міфів суспільного масштабу) до уваги не беремо. На рівні ж загально-суспільному міфи постають як такі, що можуть бути віднесені до таких основних категорій, як священні, традиційні, моральні (суспільно-моральні) і політичні.

Перші три категорії міфів, за певної в цьому сенсі міжкатегорійної і внутрішньо-категорійної варіативності, характеризуються високим рівнем ригідності, інерційності, консервативності, «споконвічності» і ригоризму⁸. Політичні ж міфи, попри свою міфічну сутність, дещо вирізняються за окресленими характеристиками і особливостями. Вони допускають більш безпосередній, порівняно з міфами інших зазначених категорій, зв'язок з конкретикою певних історичної епохи, соціально-культурного середовища, суспільно-політичного контексту, політико-ідеологічної доктрини, етно-національного менталітету, більшу відповідну пластичність, більшу придатність до пов'язування з певними суспільно-державного рівня персоналіями, конкретним станом суспільства на відповідному етапі його існування, тими ж таки конкретними проблемами цього суспільства (і відповідної держави) в контексті його національної (загально-суспільної) безпеки тощо. А це означає, що саме політичні міфи – категорійно-профільне втілення явища міфів як таких – виявляються найбільш адекватним інструментом програмування індивідуальної і соціальної психіки в масштабах суспільства, зокрема, і у зв'язку цього програмування з утвердженням і зміцненням національної безпеки держави і суспільства, передовсім у інформаційно-психологічному його аспекті.

Принагідно зазначимо також, що імперативно-емоційно-ірраціональна сутність політичних міфів надає їм необхідної модальної дієвості, беззаперечності для їх носіїв, без чого не може йтися про стійку, застережену від цілком передбачуваних спроб її похитнути, міцну інформаційну національну безпеку відповідних держави, нації, суспільства; з іншого боку, включеність таких міфів у активну політичну життєдіяльність відповідного суспільства надає їм можливість істотно впливати, а в чомусь навіть значною мірою детермінувати політичні процеси у відповідній державі, саму адміністративно-управлінську і правово-регулюючу активність останньої, без адекватних дій якої, знову ж таки, годі розраховувати на утвердження цієї інформаційної національної безпеки⁹.

При цьому наголосимо, що широко розповсюджене в сучасній науці критичне ставлення до явища міфів і міфологем, в тому числі, а то й особливо, до міфів політичних¹⁰, не є беззаперечно виправданим, оскільки міфологізм психічного відображення реальності на рівні високорозвиненої психіки (насамперед, звичайно ж, людської) є іманентним такій психіці, і в цьому сенсі об'єктивним явищем, яке може, залежно від різноманітних обставин, радикально змінюватись, не втрачаючи своєї міфологічної сутності і нікуди не зникаючи¹¹. Це означає, що, прагнучи тотальної домінації раціонального в соціальній психіці і відкидаючи потребу в її озброєнні відповідними позитивними, конструктивними, «сильнодіючими» в контексті утвердження і зміцнення інформаційної національної безпеки держави (і відповідного суспільства) політичними міфами, ті, хто стає на таку позицію і практично її втілює у своїй суспільній активності, сприяють тому, що іманентний запит цієї психіки неминуче, рано чи пізно, почне знаходити своє онтологічне задоволення у засвоєнні міфів, зокрема, політичних, негативних, деструктивних, руйнівних щодо інформаційної національної безпеки відповідних держави, нації, суспільства¹².

Отже, політичні міфи (ширше – відповідна система політичної міфології) є вкрай важливими, вагомими, дієвими інструментами, засобами, чинниками утвердження і зміцнення такого життєзабезпечуючого аспекту існування і розвитку будь-якої держави (суспільства, нації), як його інформаційна національна безпека.

І серед всього поля такого роду політичних міфів банальним, але незаперечним чином виділяються, в контексті аналізованого нами явища інформаційної національної безпеки держави, дві їх категорії: ті з них, що позитивно впливають на рівень цієї безпеки, і ті з них, що впливають на цю безпеку негативно. Часто-густо протилежні за цією віднесеністю до означених категорій політичні міфи постають полярними у своїх нуклеарних твердженнях втіленнями єдиного інформаційного конструкту-вісі, що виражає у розгорненому вигляді

якусь високозначиму для інформаційно-програмуючого виміру суспільно-політичної життєдіяльності певної держави тезу.

Візьмімо для ілюстративно-конкретизуючої наочності конкретний приклад такого конструкту-вісі, втіленому у наступному твердженні: «В умовах природної конкурентної взаємодії нашої країни з іншими країнами світу в найрізноманітніших вимірах і сферах людської життєдіяльності рівень нашої толерантності до зовнішніх інформаційних впливів культурно-мистецько-мовного, рекламно-презентаційного, політико-ідеологічного, релігійного, світоглядно-інтерпретаційного тощо характеру має бути адекватним».

Такого роду твердження є раціональним, з ним не погоджуватись абсурдно; воно є логічно обгрунтованим і ніяк не міфологічним. В той же час воно цілком декларативне, формально-розмите, сутнісно безпредметне, і все це зумовлюється правильним, але не наповненим жодним конкретно-орієнтуючим змістом, завершуючим твердження словом «адекватним». Тобто, для прояву його орієнтуючої дії необхідно «розкрити» зміст цієї адекватності, означити її сутнісно-предметне наповнення.

І тоді це твердження може бути конкретизованим у двох полярних, взаємовиключних варіантах.

Перший з них: «Для нашого суспільства беззаперечно правильним і доцільним є розуміння того, що в умовах природної конкурентної взаємодії нашої країни з іншими країнами світу в найрізноманітніших вимірах і сферах людської життєдіяльності рівень нашої толерантності до зовнішніх інформаційних впливів культурно-мистецько-мовного, рекламно-презентаційного, політико-ідеологічного, релігійного, світоглядно-інтерпретаційного тощо характеру має бути вкрай обмеженим, передбачати постійну високу готовність, як на індивідуальному, так і на державному рівнях, протистояти цим впливам і допускати лише ті з них, продукт яких ми спроможні на наших ментально-світоглядних засадах успішно асимілювати».

Другий з них: «Для нашого суспільства беззаперечно правильним і доцільним є розуміння того, що в умовах природної

конкурентної взаємодії нашої країни з іншими країнами світу в найрізноманітніших вимірах і сферах людської життєдіяльності рівень нашої толерантності до зовнішніх інформаційних впливів культурно-мистецько-мовного, рекламно-презентаційного, політико-ідеологічного, релігійного, світоглядно-інтерпретаційного тощо характеру має бути якнайвищим, таким, що буде інтенсивно сприяти нашій соціально-культурній трансформації, в чому й полягає успішний розвиток сучасного суспільства в сьогоденішньому глобалізованому світі».

Обидва ці варіанти не є суто раціональними, у своїй категоричності вони характеризуються імперативністю, певною емоційною насиченістю, ірраціональністю. При всьому цьому, вони апелюють до загально-суспільної налаштованості громадян відповідної держави, до певних загально-національних цінностей і політико-адміністративної регуляції деяких аспектів інформаційної життєдіяльності відповідного суспільства. Отже, вони, по суті, є серцевиною відповідних політичних міфів. Звісно ж, що їх поширення в товщі відповідного суспільства не передбачає саме таке словесно-фразеологічне оформлення, яке наведене вище, більшістю громадян суть цих міфів засвоюється через безпосередню орієнтаційну налаштованість на сприймання відповідної інформації і узгоджену з ним поведінку, дехто з них міг би цю суть сформулювати словесно в простішій формі, але сама суть від цього не змінюється.

Таким чином, маємо два політичних міфи, що втілюють в своїй сутності полярні варіанти інформаційного конструкту-вісі, прямо співвідносного з явищем інформаційної національної безпеки держави.

Тож перейдемо до предметного аналізу впливу цих політичних міфів на стан і динаміку інформаційної національної безпеки відповідних держави і суспільства.

Почнемо з другого – з наведених вище – політичних міфів. Його широка репрезентація у соціальній (а через неї – і на рівні відповідних індивідуальних психік) психіці певного суспільства активно сприяє тому, що різноманітні інформаційні впливи на нього ззовні сприймаються ним, що називається

«на ура», з високою готовністю піддаватися їм. Тобто, за великим рахунком, будь-яка інформація зовнішнього щодо суспільства походження отримує майже гарантовану можливість вільно «ін'єктуватися» в цю психіку і реалізовувати в ній свою активну дію, зокрема, програмуючу. Ситуація постає саме такою в силу того, що «якнайвищий рівень толерантності» стосовно певного інформаційного потоку (і, відповідно, впливу) втілюється в максимально зниженому рівні критичності щодо відповідних інформаційних змістів.

Такий рівень критичності може бути виправданим тільки у крайніх випадках винятково адекватної наявним ключовим суб'єктивним інтересам (і об'єктивовано актуалізованим потребам) відповідного соціального суб'єкта та винятково якісної (достовірної, повної щодо свого предмета, оптимально структурованої) інформації. Ці крайні випадки є рідкісними винятками в загальному інформаційному потоці, що проектується на будь-який соціальний суб'єкт (від окремої особи до суспільства і цілого людства). Все інше, що наповнює цей потік, здебільшого є доволі далеким від зазначеної винятковості, і потребує — для оптимізації його впливу на ту ж соціальну психіку — якраз таки критичності, селективності, розумного фільтрування, а в певних крайніх ситуаціях — надійного, нездоланного блокування.

Особливої уваги при цьому заслуговує важливий фрагмент нуклеарного твердження цього політичного міфу: «...в умовах природної конкурентної взаємодії нашої країни з іншими країнами світу в найрізноманітніших вимірах і сферах людської життєдіяльності...». Зазначена природна конкурентна взаємодія передбачає змагання між відповідними країнами, державами, суспільствами, націями, яке, за певних закономірних обставин може трансформуватися у конфлікт, конфронтацію. Чи ж адекватно вважати, що в умовах взаємних конкуренції, а то й конфлікту, відповідні суб'єкти будуть обмінюватися взаємними інформаційними потоками суто конструктивного, позитивного характеру щодо національної безпеки (насамперед інформаційної національної безпеки) конкуруючих (тим

більше конфліктуючих!) сторін? І, відповідно, чи буде якнайвищий рівень взаємного толерування цими сторонами взаємних інформаційних впливів доречним, доцільним, адекватним в контексті утвердження і зміцнення згаданої безпеки? Відповідь кричуще очевидна: звісно ж, що ні! Застосування інформаційних засобів впливу на конкурента (тим більше опонента, суперника, ворога) може набувати кардинально відмінних форм – від «дружніх» порад маніпулятивного характеру до тотальної інформаційно-психологічної війни, але опора при цьому на відповідні політичні міфи є вкрай важливою.

Близькими за своїми нуклеарними твердженнями до розглянутого політичного міфу є, якщо вести мову про сучасну Україну, політичні міфи (чи, радше, міфологеми) про «необхідність досягнення миру на сході України будь-якою ціною», про «доречність і належність для добросесної, мудрої, розумної людини, особливо християнина, пошуку беззастережних тотальних компромісів з опонентами ідеологічними, світоглядними, а то й військовими», про «відносність для розумної людини будь-яких однозначних загальнонаціональних цінностей, ідеалів, переконань і, навпаки, пріоритетність вузькоіндивідуальних інтересів, потреб, уподобань» тощо.

Елементарний аналіз такого роду політичних міфів і міфологем, які активно сьогодні поширюються в українському суспільстві свідомими чи проплаченими «прорабами ризика міра» з цілком очевидними цілями, засвідчує, що всі вони є цілком деструктивними, негативними, руйнівними щодо інформаційної національної безпеки українських держави і суспільства, а отже, є сутнісно однозначно антиукраїнськими політичними міфами й міфологемами, що покликані ефективно сприяти руйнації національної безпеки України, а через це – знищенню сучасної України як такої.

Тепер перейдемо до першого з наведених вище двох поляризованих політичних міфів. Поширеність цього міфу в соціальній (а через неї – і на рівні відповідних індивідуальних психік) психіці певного суспільства орієнтує її на прискіпливе, високочитичне, жорстко селективне ставлення до всіх інформа-

ційних потоків (і відповідних впливів) зовнішнього щодо цього суспільства походження. Квінтесенцією нуклеарного твердження цього міфу є завершуючий його фрагмент: «... передбачати постійну високу готовність, як на індивідуальному, так і на державному рівнях, протистояти цим впливам і допускати лише ті з них, продукт яких ми спроможні на наших ментально-світоглядних засадах успішно асимілювати». З погляду чистої раціональності така позиція постає як надмірно обмежувальна, захисна, волюнтаристська. Та розгляньмо її власне під кутом зору національної безпеки держави і суспільства, насамперед інформаційної.

Враховуючи значне наповнення зовнішніх щодо певного суспільства (держави) інформаційних потоків маніпулятивно-деструктивними інформаційними змістами, що констатується відповідними фахівцями¹³, а також широчезний арсенал засобів їх донесення (один Інтернет чого вартий!), звернімо увагу на важливий компонент наведеного вище фрагменту нуклеарного твердження аналізованого політичного міфу, пов'язаного зі спроможністю суспільства на власних ментально-світоглядних засадах *асимілювати* відповідний інформаційний продукт, тобто, включити його в своє інформаційне поле, «переробивши» під себе, присвоївши його, надавши йому власного ментального означення. Тут напрошується деяка віддалена, та все ж принципово припустима, аналогія: чужомовне слово, потрапляючи в рідну для людини мову, може присвоїтися нею, розчинитися в ній, набувши ознак інших слів цієї мови, а може кристалізуватися в геть незмінному форматі, «випираючи» зі загального контексту останньої; приміром, польськомовне прізвище може в українській мові «тромбуватися» у застиглому форматі Рувенціцький, а може продуктивно і адекватно присвоїтися українською мовою у форматі Рувенціцький.

Зрештою, те, що як біологічним, так і соціальним організаціями присвоюється, асимілюється ними, не будучи токсичним, зміцнює і посилює їх; те ж, що ними не асимілюється, по суті, не присвоюється, і, певною мірою, саме зсередини почи-

нає асимілювати відповідний організм, руйнуючи його як онкопухлина.

Отже, орієнтація соціальної психіки суспільства на жорстку, прискіпливу селекцію змістів інформаційних потоків зовнішнього щодо нього походження зі врахуванням надавання цих змістів до відповідного їх асимілювання, — це важливий конструктивний, позитивний, мобілізуючий вплив на національну (інформаційну передовсім) безпеку цього суспільства (і відповідної держави). І такого роду й спрямування міфи є, відповідно, оптимізуючими, посилюючими, зміцнюючими цю безпеку політичними міфами.

Таким чином, маємо всі підстави констатувати, що політичні міфи відіграють суттєву роль в утвердженні й зміцненні інформаційної національної безпеки держави і суспільства, поділяючись закономірним чином на позитивні в цьому сенсі й негативні, часто постаючи полярними форматами відповідних інформаційних конструктивів-осей, а збереження і посилення національної безпеки держави (зокрема, інформаційної) потребує активного поширення в соціальній психіці відповідного суспільства адекватних позитивних політичних міфів і такого ж активного звільнення цієї психіки від відповідних негативних політичних міфів.

1. *Бондаренко В., Литвиненко О.* Інформаційна безпека сучасної держави: концептуальні роздуми. URL: <http://www.crime-research.iatr.org.ua/library/strateg.htm>; Державна інформаційна політика. URL: <http://terega.org.ua/law/projects/derzhpolityka>; *Морозов О. Л.* Інформаційна безпека в умовах сучасного стану і перспектив розвитку державності // Вісб 6 № 12. 2007. С. 53-59; *Супрун В. М.* Інформаційний суверенітет як один з елементів інформаційної безпеки держави: теоретико-правовий аспект. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/vkhnu/Pravo/2009>.
2. *Бондаренко В., Литвиненко О.* Цит. праця; *Морозов О. Л.* Цит. праця.
3. *Боднар І. Р.* Сучасні реалії інформаційного суспільства: проблеми становлення та перспективи розвитку: монографія. Львів: Вид-во Львівської комерційної академії, 2013. 320 с.; *Варій М. Й.* Соціальна психіка нації. Львів: Сполом, 2002. 184 с.; *Почепцов Г.* Інформаційна політика: навч. посіб. Київ: Знання, 2006. 663 с.
4. *Ланюк Є.* Феномен політичного міфу: теоретичний аспект // Західна аналітична група. 2010. URL: <http://>

zgroup.com.ua/article.php?articleid=4516. 5. *Бертнев Г. И.* Самосознание личности в аспекте языка // Вопросы языкознания. 2001. № 1. С. 60-84; *Матвеев С. О.* Політична психологія. Київ: Основа, 2003. 216 с.; *Пробийголова Н. В.* Феномен міфу в політичному житті сучасних суспільств // Політологічні записки: зб. наук. праць. Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2010. Вип. 2. С. 201-216. 6. *Барт Р.* Мифологии. Москва: Изд-во им. Сабашниковых, 1996. 234 с.; *Лосев А. Ф.* Диалектика мифа. Москва: Мысль, 2001. 558 с.; *Хюбнер К.* Истина мифа. Москва: Республика, 1996. 448 с. 7. *Горбатенко В. П.* Модернізація українського суспільства у контексті сучасних цивілізаційних процесів: дис. ... докт. політ. наук; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. Київ, 1999. 379 с.; *Кольев А.* Политическая мифология: реализация социального опыта. Москва: Логос, 2003. 288 с.; *Флад К.* Политический миф. Теоретическое исследование / пер. с англ. А. Георгиева. Москва: Прогресс-Традиция, 2004. 264 с. 8. *Барт Р.* Цит. праця; *Донченко О. А., Романенко Ю. В.* Архетипи соціального життя і політика. Київ: Либідь, 2001. 334 с.; *Лосев А. Ф.* Цит. праця. 9. *Кольев А.* Цит. праця; *Пробийголова Н. В.* Цит. праця; *Цуладзе А.* Политическая мифология. Москва: Факт, 2003. 384 с. 10. *Флад К.* Цит. праця; *Шайгородський Ю.* Мифология як засіб моделювання політичної реальності // Віче. 2009. № 15. С. 35–38; *Cassirer E.* Der Mythos des Staates. Frankfurt a. M., 1994. 355 p. 11. *Барт Р.* Цит. праця; *Лосев А. Ф.* Цит. праця; *Хюбнер К.* Цит. праця. 12. *Розумний М.* Алгоритми національного самоопанування. Київ, 2008. 112 с. 13. *Боднар І. Р.* Цит. праця; Державна інформаційна політика URL: Режим доступу: <http://merega.org.ua/law/projects/derzhpolityka>; *Поченцов Г.* Цит. праця; *Сунрун В. М.* Цит. праця.

Gnatko Mykola. *Informational national security of the state and the role in it of political myths*

National security of the state and society as a phenomenon is characterized by various important aspects, among which one of the defining is the information aspect, since the relevant information plays a significant programmatic role in the context of mass consciousness and, more broadly, the social psyche of the society concerned.

Among the various factors of high-performance information and psychological influence on the national security of the state and society, one of the key is political myths.

Within the entire field of political myths, there is an irrefutable way of distinguishing, in particular, when it comes to the phenomenon of information national security of the state, two of their categories: those that have a positive effect on the level of this security, and those that affect this security negatively. Frequently opposite to this categorization, political myths appear polar in their

nuclear statements in the form of a single informational construct-axis, which in expanded form expresses a certain high-value for the informational and programming dimension of the socio-political activity of a particular state.

An elemental analysis of political myths and mythologues, which are actively disseminated in the Ukrainian society today by conscious or trained «propagandists of the russianship measure» with quite obvious goals, testifies that they are all completely destructive, negative, destructive of the information national security of the Ukrainian state and society, and therefore , are essentially unanimously anti-Ukrainian political myths and mythological logos that are intended to effectively contribute to the destruction of Ukraine's national security, and, consequently, the destruction of modern Ukraine as such.

Consequently, the orientation of the social psyche of society to the rigid, meticulous selection of the content of the information flows of its external origin, taking into account the provision of these contents to their respective assimilation, is an important constructive, positive, mobilizing influence on the national (primarily informational) safety of this society (and the corresponding state) The political myths that effectively establish in the social psyche of society the high value, self-sufficiency, promisingness, the supremely worthy of it – both a consolidated civil society and its state – as a national, fair, socially oriented and competitive in the global dimension, are «healing» for him and the relevant state. Such kind and direction of myths are, respectively, optimizing, reinforcing, strengthening this security by political myths.

Thus, we have every reason to state that political myths play an essential role in the establishment and strengthening of the informational national security of the state and society, in a logical way, to the positive ones in this sense and negative ones, often displaying the polar formats of corresponding informational constructs-axes, and preserving and strengthening the national security of the state (in particular, informational) requires the active propagation in the social psyche of the society of adequate positive political myths and the same active vilnennya this negative mentality of relevant political myths.

Key words: national security, information national security of the state, myth, political mythology, social psyche, mass social consciousness, state information space, efficiency of political mythology.